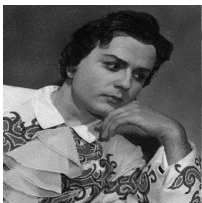

В. Г. Антонюк

Іщенко Андрій Венедиктович

ІЩЕНКО Андрій Венедиктович (20. 08. 1937, с. Нова Ободівка, нині Тростянець. р-ну Вінн. обл. – 02. 06. 2005, Київ) – співак (тенор), педагог. Заслужений артист УРСР (1968). Закін. Київську консерваторію (1965; кл. *Р. Разумової*). Працював солістом Київ. театру опери та балету ім. Т. Шевченка (1964–85). Водночас 1986–91 викладав у Київ. пед. інституті: від 1988 – завідувач кафедри теорії та методики постановки голосу. Володів ніжним голосом сріблястого тембру широкого діапазону, рівним в усіх регістрах. У репертуарі партії укр. та зарубіж. класики. 1963–82 гастролював за кордоном як соліст з Держ. нар. хором ім. Г. Верьовки. У зв'язку з хворобою передчасно залишив сцену.

Фотоілюстрації

Основні партії

Андрій («Запорожець за Дунаєм» С. Гулака-Артемовського), Андрій, Петро («Тарас Бульба», «Наталка Полтавка» М. Лисенка), Марко («Наймичка» М. Вериківського), Богун («Богдан Хмельницький» К. Данькевича), Гнат («Полководець» Б. Лятошинського), Василь («Милана» Г. Майбороди), Адмірал («Загибель ескадри» В. Губаренка), Всеслав («Аскольдова могила» О. Верстовського), Ленський («Євгеній Онєгін» П. Чайковського), де Гріє («Манон» Ж. Массне), Артур («Лючія ді Ламмермур» Г. Доніцетті), Альфред, Кассіо («Травіата», «Отелло» Дж. Верді), Пінкертон («Мадам Баттерфляй» Дж. Пуччіні).

Рекомендована література

1. Третяк Л. Крок у вічність з недоспіваною піснею. К., 1997.

Бібліографічний опис:

Іщенко Андрій Венедиктович / В. Г. Антонюк // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-12895>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).